

Magyar Nemzeti Múzeum
Budapest
(Külfelépésként)

KÖZSZEK ÉS VIDÉKE

IZETÉSI ÁR egyneved évre:
 Németországban szállítva 18000 korona,
 Vidékre postán 20000 korona.
 Külföldre egy évre 3 dollár (50 szokol).

Megjelenik minden vasárnap.
 Felelős szerkesztő és kiadó: Rónai Frigyes.
 Szerkesztőség és kiadóhivatal: Köszeg, Várkör 39. sz.
 Telefon-szám 25.

Nyitási ára 4000 korona.
 Hirdetési díj milliméterenként 500 Ft.
 számításnak.

Veszélyben a nemzet jó hírneve.

A nemzet jó hírneve veszélyben van. Így jellemezte a helyzetet gróf Bethlen István az egységes párt hétfői ülésén. Ezen az alapon és ebből az indokból tartja a miniszterelnök feltétlenül szükségesnek azt, hogy most minden jó érzésű magyar tömörüljön minden mellékgondolat nélkül a kormány mögé. Ha vannak is részletkérdések, amelyekben talán a vélemények nem mindenben egyezők, ezeket most mind félre kell tenni nyugodtabb időkre, hogy a nemzet egységes állásfoglalása minél impozánsabb legyen. Mert a szomszédságunkban lelekedő ellenségek mindent elkövetnek a föld alatt és föld felett arra, hogy ezt a szegény meggyőződésű csonka országot elpusztítsák úgy, hogy nyoma se legyen többé. A frankhamisítás megtörtént, ezzel a megbocsáthatatlan bűnüggyel olyan megpróbáltatásoknak van az ország kitéve, amelyet nem a kormány idézett elő, de viszont a kormány morális és politikai kötelezettsége, hogy ezek a veszélyek elmuljanak a nemzet nagy érdekeinek sérelmei nélkül. Ez a szabatos és tárgyilagos megfontolás kell, hogy vezesse ma a nemzet minden gondolkodó rétegét, a módja pedig: a megfontolás és nyugalom.

A kormány mindent megtett arra nézve, hogy a frankhamisítás bűnügye kiderítessék. Semmi eltakargatnivalója ebben a kérdésben a kormánynak nincsen. Jöjjön a törvény a maga teljes erejével és torolja meg azt, ami megtorlandó, de a törvény jöjjön és ne a szenzációhajászat, vagy pedig olyan tendenciák, amelyek kapva-kapnak minden alkalmon, hogy a kormánynak nehézségeit okozzanak, csak azért, hogy ezzel apró pártérdekeket szolgáljanak. Elismeri a miniszterelnök, hogy lehetnek szubjektív okok, amelyek miatt egyesek haragudhatnak azokra, akik ezeket az eseményeket előidézték. De itt önértetesen hivatkozhatott a miniszterelnök arra a négyévi fáradságos munkára, amit a nemzet érdekében véghezvitt és melynek eredményei és gyümölcsei ép most kezdtek volna beérni, — ez a rengeteg munka és annak nyomában várható nemzet kibontakozás most mind kockára van téve. Képzelnék csak el a nemzetért dolgozó és annak sorsáért aggódó államférfiu

lelki megrázkódtatását, amellyel látja a véletlen események által felidézett sorsot sőtétleni a nemzet ege felett és még sem riad vissza attól, hogy éj és nap munkáját egybevetve megmentse az országot a veszélytől. Ezt a veszélyt csak a nemzet jobb belátása, komolysága és egységes állásfoglalása hárihatja el. Jól mondja a miniszterelnök, hogy ha vannak külpolitikai veszélyek, melyek fenyegetnek, ezek onnan származnak, hogy bizonyos körök mindent elkövetnek arra, hogy jó hírnevükön olyan csorbát ejtsenek, amelyet kiköszörlni nem fogunk többé soha.

A kormány az államfőtől lefelé egész összetételében egységes és egyérműleg azon az állásponton van, hogy a független bíróság végezze el a frankhamisítás tettesének megbüntetését, kérlelhetetlen szigorral, személyválogatás nélkül. Hogy ez a munka hatásos és eredményes legyen, hogy a kormány hatalma mint a korbács sújtásson le a bűnösökre, megfontoltság, nyugalom és komolyság kell a nemzet részéről. Azt hisszük, hogy erre joggal appellált a miniszterelnök és ezekben a nehéz órákban mindenki félre teszi személyes aspirációit nyugodtabb időkre, mert a mindenikünkél előbbálló nemzet érdeke ezt követeli. Így beszélt gróf Bethlen István és bizunk benne, hogy a jobb belátás fog felülkerekedni.

HIRDETMÉNYEK.

448—1926. sz. A m. kir. belügyminiszternek 63.154—1925. sz. rendelete értelmében értesitem azon optálókat, kik magyar állampolgárságuk végleges elismerése végett a kívánt iratokat hatóságom útján még nem terjesztették fel, hogy magyar állampolgárságuk mindaddig nem nyer elintézését, míg a kívánt okmányokat be nem mutatják. Mivel azonban ezen iratok beszerzése több optálónál akadályba ütközik, lehetővé teszi a rendelet a magyar állampolgárság elismerését azon esetben, ha az optáló oly okmányt mutat fel, (munkakönyv, cselédkönyv, illetőségi bizonyítvány, katonai anyakönyvi lap, i-kojai bizonyítvány, katonai végelbocsátó levél vagy állami alkalmazottaknál törzskönyvi lap) melyből a szükséges adatok kiténnek. Ezen szük-

leges adatok a következők: saját születési, atyja születési, saját házassági, atyja házassági; opciókor 18 évet be nem töltött kiskorúak születési bizonyítványok, illetve oly okmányok, melyekből ezen adatok kiténnek.

832—1926. sz. Kozhírré teszem, hogy Köszeg város erdőgazdasága írásbeli versenytárgyaláson áruba bocsát ez év telén vágott és vágandó vastag tölgy és bükkszerfaanyagot a stájerházi vágásokban. A tölgyeszerfa 40 em.-nél vastagabb mennyisége: furnierrönk, dongafa, szelvényáru circa 100 m³. A bükkmúfa, mely lehetőség szerint piros ágazat nélkül termelt anyag: 200 m³, középméretű 30—50 cm.-ig. A múfaanyag meztelkinthető a stájerházi vágásban. A bükk gyors fülledésre való tekintettel annak szállítása február hóban esedékes. Írásbeli ajánlatok folyó évi január hó 30. déli 12 órájáig nyújtandók be a polgármesteri hivatalba.
 Jambrita Lajos polgármester.

H I R E K.

A „Közseg és Vidéke“ helybeli előfizetőinek az új évfolyam jelen számával egy „Családi Kör“ című díjtalan mellékletet indítunk meg abban a reményben, hogy ezzel az újabb anyagi áldozattal előfizetőink taborát kibővítjük és lapunkat minden téren és rétegben kedveltebbé és keresettebbé óhajtjuk tenni. Ez a díjtalan melléklet egy folytatásos regényen kívül állandóan közöl szépirodalmi, közgazdasági, egészségügyi, vadászati közleményeket, valamint költeményeket és keresztrejtvényeket, melyeknek helyes megfejtői között díjak lesznek kisorsolva. Reméljük, hogy előfizetőink szívesen fogadják ezt a kedvezményt és segíteni fognak nekünk, előfizetőink számát megszorítani. Az egyenként vásárlóknak a mellékletet csekély 500 koronáért, tehát a Köszeg és Vidékével együtt 2500 koronáért bocsátjuk rendelkezésére.

Esküvő. Hétfőn délután vezette oltárhoz dr. Bócs József menyasszonyát, Bilicita Micolót. Tanúk voltak: Jagits Lára városi főjegyző és dr. Köszegfalvy Flóris szombathelyi kereskedelmi iskolai igazgató.

Don Ramirez di Leyra kincsesládája.

Angolból fordítva.

Milyen hajó lehet ez, Allardyce? — kérdem.

Rövid, vastag lábait szétvetve, mellettem állott másodtisztém a parancsnoki hidon; hajónkat a hullámok elöntötték. Látszóvén a korlára támasztva hosszasan merőn figyelte az idegen hajóroncsot, ha a hullámhegy tetőjén rövid másodpercokra megjelent.

A roncs brigg lehetett valamikor, főárbóca kettőtörve néhány méternyire kiemelkedett a fedélzetből. Vitorlák, kötelek úgy uszálltak a hajó mellett, mint a megsebzett sirály törött szárnyai. Az előárbóca még egyenesen állott, a kormányvitorla szabadon lengett a szélben, a hátsó vitorla mint valami hosszú fehér zászló lógott kötelein. Még nem láttam jobban összeroncsolt hajót.

Azonban nem nagyon csodálkoztunk rajta, mert az utolsó három napban mi magunk sem hittük, hogy hajónk még egyszer szárazföldre ér. A viharral folytatott küzdelem harminchat óráig tartott s ha a „Marie Sinclair“, nem lett volna egyike azon legjobb hajóknak, melyek a eydey dokkolt elhagyták, mi sem menekültünk volna ép bőrrel. A vihar azonban elült s mi csupán a fedélzet néhány szerelvényét veszítettük el. Most azonban nem csodálkoztunk azon, hogy más nem került el a vihart hasonló szerelvényével.

Allardyce, a közömbös természetű skót tiszt hosszán, élesen figyelte a hajóroncsot, matrőzaim is, a korlát mellett állva vagy a kötélletrákra felmásztva figyelték az idegen hajót, amely természetesen is a 20. szélességi és 10 hosszúsági fok alatt, amely már messze délre esik az Atlanti Óceán kereskedelmi vonalától. Már 10 nap óta nem láttunk vitorlát.

— Azt hiszem, nincsen rajta senki — szólalt meg végre a tiszt.
 Hosszas vizsgálódásom után magam is az ő véleményén voltam. A legénység abban a biztos tudatban hagyhatta el a hajót, hogy nem sokára elsüllyed.

— Milyen a zászlója? — kérdem.
 — Epen azt figyelem. Egészen az árbóca csavarodott és a kötelek teljesen elfödik. De nem, most mintha egészen jól látnám. Ez braziliai lobogó, de fordítva felvonva.

Tehát a legénység vészjelet adott, mielőtt a roncsot elhagyta. Talán csak rövid idővel ez előtt. Tisztém kezéből kivettam a távcsőt és a még mindig fehértarajos hullámokat vizsgáltam, de magunkon kívül semilyen élőlényt nem tudtam felfedezni.

Lehetséges, hogy a fedélzetén még élők vannak — mondan.

Talán zsákmányra tehetünk szert — morgogá másodtisztém.

— Ugy vélem, a jobb oldalára kerülhetnénk és a roncsra átmehetnénk.

Alig értünk oda, kiadtam a parancsot. — engedjenek le egy nyolcas csónakot, — Allardyce, vegyen maga mellé négy embert és tekintse meg a hajót!

Ebben a pillanatban érkezett a fedélzetre Mr Armstrong, elsőtisztém, hogy tőlem a szolgálattal átvegye, azután átvetettem magam a korlát s a kötélén a csónakba ereszkedtem.

A roncs orrát megkerülve „Nossa Senhora da Victoria“ nevet olvastuk a csöpögő hajóorról.

— A baloldalára, kapitány! — kiáltá a másodtisztém.

— Kikötni, Acs! Néhány pillanat múlva átléptük a hajó karfáját, mely nem állt ki magasabbra a vízből, mint a csónak széle. — Első gondolatunk volt saját biztonságunkról gondoskodni, ha esetleg a hajó lábaink alól a mélységbe akarna sülyedni. E célból két matrőz őrt állott, fogva a csónak kötélét és csikánnyal a roncsotól távol tartva. Az ácsot leküldtem a hajótestbe megvizsgálni a vízállást; Allardyce, egy matrőz meg én a hajó rakoányát igyekeztünk

Egyes szám ára melléklettel 2500 korona

